

தாய் மண்ணே வணக்கம்!

அயல்நாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், இந்தியாவை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள்?

விஞ்ஞானமும் மெய்ஞானமும் கலந்துருகும் கலயம்!

பாஸ்டனிலிருந்து பாலாஜி

பாஸ்டன் பாலாஜி சென்னைக்காரர். கடந்த பதினைந்தாண்டுகளாக அமெரிக்காவில் வசித்து வருகிறார். ஸ்னாப்ஜட்ஜ் என்ற பெயரில் வலைப்பதிவு எழுதுகிறார். பதினொரு வயதான மகளை இந்தியாவிற்கு எப்பொழுது அனுப்பப் போகிறீர்கள் என்னும் அண்டைவீட்டுக்காரரின் கேள்விகளுக்கு மழுப்பலையே பதிலாகத் தருகிறார்

“இந்தியா காலேஜில் போட்டா, இவ்ளோ ஆகாது இல்ல? சீட்டும் ஈஸியா கெடச்சிடும்!”

- குளிர்கால கிறிஸ்துமஸ் பார்ட்டி ஆகட்டும்; கோடைகால பிக்னிக் ஆகட்டும். அமெரிக்காவில் வாழும் எங்களிடையே இதுதான் இன்றைய பேச்சு.

‘தாய் மண்ணே வணக்கம்’ என்று வணங்க மட்டும் செய்யாமல், தாங்கள் கற்ற மண்ணிலேயே தங்கள் மகவுகளையும் கல்வி கற்க அனுப்புவதுதான் தற்போதைய தேதிட்டுரண்ட்.

பள்ளிக்காலம் வரையில் பச்சுமலில் ஹிட்லர்தனமான கெடுபிடிகளுடன் வளர்ந்தபையன், பதினம வயதில் கல்லூரியில் நுழையும் சமயத்தில்தான் கட்டுப்பாடுகளற்ற முழு சுதந்திரத்தையும் அதற்கு ஈடுகொடுக்கும் பணப்புழக்கத்தையும் காண்கிறான். பெண்களுக்கு நேரும் நிர்ப்பந்தக் குழப்பங்களும் இருபாலார் இணைந்து தங்கும்

விடுதிகளில் சேர்த்துவிட வேண்டிய விருப்பத் தேர்வின்மையும் பெற்றோரை அலைக்கழிக்கிறது.

இதற்கான குறுகிய காலத் தீர்வாக இந்தியாவிற்கு மூட்டை கட்டி அனுப்பி விடுகிறோம்.

‘லேட்டா வர்றீங்க... குழந்தைகளை கவனிக்கிறதேயில்ல!’ குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து

விடுதலை கிடைக்கிறது. நம்மை நன்றாக வளர்த்து முதலீட்டுக்குரிய விருப்ப வஸ்துவாக்கிய தாத்தா, பாட்டியின் கைகளில் பேத்தி, பேரன்கள் ஒழுங்காக வளர்வார்கள் என்னும் நம்பிக்கையும் உண்டு.

மொத்தத்தில் பணங்காய்ச்சி இயந்திரங்களை உருவாக்கும் புனிதத்தலம். காந்தியும் விவேகானந்தரும் பின்பற்றும்

